

Koruptivno: Sodbo o goljufanju levice pred volitvami prikriti javnosti

Ustava določa, da so sojenja javna in da sodišča sodbe izrekajo javno. Ta teden pa sem izvedel, da to pomeni, da ljudje ne smejo izvedeti, kakšna je vsebina sodbe o neplačanih stroških volilne kampanje, torej o goljufanju v času pred volitvami. Javnost celo tega ne sme izvedeti, da je na pol leta pogojnega zapora obsojen organizator volilne kampanje župana **Andreja Fištravca**, ker je to za sodišče zasebna stvar. Informacijska pooblaščenka **Mojca Prelesnik** je tako odločila, ko je pritrdila pooblaščenki za dostop informacij javnega značaja vrhovnega sodišča **Manji Resman**. Resmanova je že aprila zavrnila mojo prošnjo, da bi javnosti predstavil celotno sodbo, s katero je okrožno sodišče v Mariboru januarja letos vodjo Fištravčeve volilne kampanje **Darka Berliča** obsodilo na pol leta pogojnega zapora. A sem se pritožil informacijski pooblaščenki. Zdaj je še Prelesnikova odločila, da javnost za vsebino sodbe ne sme izvedeti z razlago, da bi to, če bi

javnost izvedela kaj v resnici piše v sodbi, pomenilo, da nadaljevanje postopka pred višjim sodiščem ne bi bilo več pošteno. Tako sta sodišče in Prelesnikova pojasnila, zakaj določba ustave o javnosti sojenja in sodb v primeru Fištravca ne veljajo. Sodba prvostopenjskega sodišča vsebuje tudi osebne podatke, ki jih je treba skriti pred javnostjo, denimo, da je obsojen organizator kampanje mariborskega župana Fištravca Berlič in da je župan Maribora prav Fištravec, je Prelesnikova v sporu pritrdila Resmanovi in s tem zavrnila mojo pritožbo. Celo v izreku sodbe, ki so mi ga pred časom iz mariborskega sodišča le poslali, so imeni Berliča in Fištravca prečrtali. Ne sme se vedeti. Čeprav sta oba javne osebnosti. S tem so kratili pravico javnosti do obveščенosti na povsem bizaren način, ker vsak, ki je vsaj malo razgledan, ve, da gre zanju in kaj prikrivajo. Celotno odločbo Prelesnikove, ki sem jo prejel ta teden, da interes varovanja zasebnosti in tajnosti sodnih spisov pretehta nad ustavno določeno javnostjo sojenj in pravico javnosti do obveščенosti o sodbah, si lahko preberete na koncu članka.

Je goljufija v kampanji zasebna stvar?

VOLILNE GOLJUFIJE: ŽIDANOVIH ŠE NEPLAČANIH 121.048 EVROV ZA PRETEKLE KAMPANJE

Peter Jančič | 21/01/2018

121.048 evrov za kampanje za lokalne volitve leta 2014 in kampanje že pred tem do začetka leta 2017 še ni plačala SD Dejana Židana. Šest tisoč evrov

[Read More](#)

Sodbo mariborskega sodišča sem skušal pridobiti in predstaviti javnosti, ker je posledica mojega novinarskega dela,

goljufije v času predvolilnih postopkov, ki sem jih razkril, so pomembne, da bi lahko volivci pošteno odločali na volitvah. To je prva kazenska sodba v slovenski zgodovini za prestopke v času volilnih kampanj. Letos so kar dvojne volitve. Državnozborske so že mimo, lokalne so še pred nami. Primer je pomemben tudi na državni ravni, kjer podobno goljufa SD. Tretja najuspešnejša stranka na volitvah. Pred skoraj že štirimi leti nisem razkril le, da pol leta po volitvah **Andrej Fištravec** za svojo župansko kampanjo in za kampanjo svoje

svetniške liste ni plačal polovice stroškov kampanje: od 62.508 evrov je ostalo neporavnanih 30.835. Takrat sem hkrati razkril še, da 41.504 evrov računov za kampanje ni plačala tudi SD **Dejana Židana**. Da je to problematično, večina medijev noče opaziti. Stranka pa teh starih računov tudi zato še ni plačala. Iz teh preteklih kampanj je imela SD tudi v začetku letošnjega leta še kar 120.000 evrov neplačanih računov. To je nepoštena prednost pred drugimi. Več o tem lahko preberete [v povezanem članku tukaj](#). Ker zakon ostro prepoveduje vsako darilo, popust ali posojilo pravne osebe politični stranki, so neplačani računi neverjeten dogodek. Po svetu več let neplačani računi vladajočih politikov za kampanje veljajo za goljufijo in očiten primer korupcije. Le zakaj upniki ne terjajo plačil? Ste kaj slišali o protestih KPK ali nevladnikov, ki se borijo proti korupciji? Ker smo tik po parlamentarnih volitvah, ko nastaja nova vlada in v času pred ponovnimi lokalnimi volitvami, so točne informacije, kaj se je dogajalo in kako so ravnali tisti, ki imajo oblast, torej tudi župan **Andrej Fištravec** in predsednik SD **Dejan Židan**, precej pomembne za pošteno izvedbo volitev. Pomembno pa je tudi, kako ravnajo sodišča in mediji. Da po štirih letih ni pravnomočnih sodb, še nepravnomočne pa prikrivajo javnosti, je pomemben podatek za volivce in celotno javnost. Sodišče s tem neposredno sodeluje v kampanji na strani nepoštenega ravnanja. Ko sem razkril, da pomembni politiki niso plačali računov za svoje kampanje, se je sicer dolgo zdelo, da sploh ne bo nobene kazni. A računsko sodišče je reagiralo in opravilo izredni pregled, a le za del Fištravčevih dolgov, neplačanih računov stranke SD pa niso preverili. Proti SD niso sprožili nobenih postopkov. Povsem drugače so nedavno ravnali v primeru posojila, ki ga je najela SDS. Brez vsakega izrednega pregleda so sprožili postopek proti stranki pred sodiščem. Po prejšnjih volitvah pa so po posebni reviziji sprožili postopke le proti Berliču. Kar nekoliko presenetljivo je sodišče, ko se je že zdelo, da za neplačane dolgove ne bo kakšnih sankcij, letos januarja na pogojno zaporno kazen obsodilo organizatorja Fištravčeve kampanje. Obsojen je bil, kot je javno razglasilo

sodišče, ponarejanja poslovnih listin, natančno pa ni mogoče pojasniti, za kaj v sodbi gre. Razglasilo je namreč sodišče le, kako je odločilo, sodba sama pa še ni bila napisana. Ko sem jo zahteval, so na vrhovnem sodišču odločili, da je ne smem dobiti in da bodo sodbo o goljufanju v kampanji prikrili javnosti. S tem so odločili, da v volilnem letu javnost ne sme natančno izvedeti za razloge, zakaj se je sodišče odločilo kaznovati goljufanje in da o tem ne bo razprave. Pomembno je to tudi na državni ravni, vpliva namreč na SD.

Nadaljevanje spora ne bo poceni

Proti odločitvi informacijske pooblaščenke **Mojce Prelesnik**, ki je pritrdila odločitvi sodišča, bi lahko

sprožil spor pred upravnim sodiščem. Sam verjamem, da je odločitev popolnoma napačna, ker se sodba, ki govori o ravnanju uradne osebe (organizatorja kampanje) ne nanaša na zasebne stvari. To, da se je Berlič nanjo pritožil, pa ne zmanjšuje pravice javnosti do obveščenosti, ki jo jamči ustava te države. Informiranost javnosti mu tudi nič ne poslabšuje položaja v postopku, saj sodišče ne sodi po javnem mnenju. A sam iz lastnih prihrankov vodim majhen Spletni časopis, ki je kronično brez denarja in si težko privošči plačilo odvetnikov in sodnih stroškov, ki so lahko visoki.

Preiskovali bomo morebitne grehe SDS, dolgov SD pa ne, nam je sporočil Marjan Šarec. Foto: SD

Po opozorilih pravnikov je možno, da bi bil spor dolgotrajen, ker so tudi na upravnem sodišču sodniki menda precej naklonjeni ideji, da se javnost sodišč zagotavlja tako, da javnost ne sme izve praktično nič, sploh ne v obliki dokumentov. Do razpleta bi lahko prišlo na ustavnem sodišču, ker gre za dilemo spoštovanja ustavnih pravic do obveščnosti javnosti, ki jih skušajo oblasti omejiti.

Ali bom poskusil s sodnim postopkom, bo odvisno od tega, ali mi bo za to v prihodnjih tednih uspelo pridobiti pomoč ljudi in organizacij, ki verjamejo v pravico volivcev, da izvedo, kako v kampanjah ravnajo pomembni politiki. Nekaj pravnikov mi je pomoč pri pripravi primera že ponudilo in se jim zahvaljujem. Časa je trideset dni.

Posledica odločitve pooblaščenke za dostop do informacij na vrhovnem sodišču Resmanove in informacijske pooblaščenke Prelesnikove pa je seveda, da volivci pred volitvami niso bili in letos ne bodo pošteno obveščeni o ravnanju politikov v kampanjah v preteklosti. Morda je zanimivo, da je Prelesnikova v postopku odločanja tudi Berliča vprašala, ali meni, da

obstaja javni interes za razkritje sodbe in Berlič je bil proti. Dileme poštenosti financiranja kampanj so pomembne tudi zaradi koalicijskih dogovorov v teh dneh. Vsem partnerjem (z izjemo SDS) je predsednik LMŠ **Marjan Šarec**, ki je na volitvah dosegel skoraj pol slabši rezultat kot SDS **Janeza Janše**, ponudil dogovor o preverjanju poštenosti financiranja kampanj. A na nekoliko nenavaden način, ki izpušča SD, ki ima neplačane račune kampanj, saj Šarca zanimajo le morebitne goljufije, ki so povezane s tujino. Če kdo doma goljufa, je pa tej logiki to povsem neproblematično, čeprav so primeri znani. To je ponudil kot izhodišče na ta način:

Koalicija za prihodnost se tudi zavezuje, da bo usmerjena v odpravljanje slabih praks v slovenski politiki. Raziskala in razčistila bo odprte dileme financiranja političnih strank, bodisi iz tujine bodisi iz gospodarskih družb, povezanih s tujino. Odločno zavračamo politično kulturo, ki temelji na ustrahovanju, širjenju polresnic in lažnih novic. Politična kultura prihodnosti je kultura strpnega pogovarjanja in dogovarjanja ter iskanja najširših mogočih skupnih imenovalcev. **Politika, ki je v službi ljudi in za ljudi.**

Predsednik druge največje stranke Šarec, ki poskuša sestaviti vlado, nam ponuja selektivno poštenost. Samo v tistem delu, ko mu koristi in škodi njegovemu konkurentu Janezu Janši in SDS. Pred lastnim pragom pa, kot je to za politike običajno, ne pometa. V tem delu ravna enako kot je večina medijev v času kampanje, ki ni problematizirala neplačanih računov za pretekle kampanje v podobni meri kot so sporno najeta posojila SDS.

Pomislite: je večji problem, če nekdo v večji višini kot to dovoljuje zakon najame posojilo, da vam plača račune ali pa če vam nekdo računov v tej isti višini preprosto ne poravna. In to že več let. Seveda je večji problem slednje. Razen za Šarca, ki dela koalicijo, ki – ko gre za lastne grehe – nič ne vidi, nič ne sliši in nič ne ve.

Sodišče jim pri tem le še malo pomaga. In pooblaščenka za dostop do informacij javnega značaja Mojca Prelesnik tudi.

Celotna odločitev pooblaščenke je takšna:

[opoločitev](#)